

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main on esittänyt 9.8.2022 – PA v. trendtours Touristik GmbH

(Asia C-529/22)

(2022/C 441/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja valittaja: PA

Vastaaja ja valittajan vastapuoli: trendtours Touristik GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta 25.11.2015 annetun direktiivin (EU) 2015/2302⁽¹⁾ (jäljempänä matkapakettidirektiivi) 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä säädetään matkapakettidirektiivin 12 artiklan 1 kohdassa säädetyn peruuttamisoikeuden lisäksi toisesta peruuttamisoikeudesta, jonka oikeudellisia seurauksia sovelletaan ainoastaan silloin, jos matkustaja vetoaa peruuttamisilmoituksessaan matkakohteeseen tai sen välittömässä läheisyydessä vallitseviin väistämättömiin ja poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotka vaikuttavat merkittävästi matkapaketin toteuttamiseen tai jotka vaikuttavat merkittävästi matkustajien kuljetukseen matkakohteeseen?
- 2) Onko matkapakettidirektiivin 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että velvollisuus maksaa peruutusmaksu ei lakkaa, jos matkustaja ei ole matkapakettisopimuksen peruuttamista koskevassa ilmoituksessaan maininnut sille mitään syytä ja perustelee peruutuksen vasta jälkikäteen peruutusajankohtana ennusteen mukaan tai matkustusajankohtana matkakohteeseen tai sen välittömässä läheisyydessä vallitsevilla väistämättömillä ja poikkeuksellisilla olosuhteilla, jotka vaikuttavat merkittävästi matkapaketin toteuttamiseen tai jotka vaikuttavat merkittävästi matkustajien kuljetukseen matkakohteeseen?

⁽¹⁾ EUVL 2015, L 326, s. 1.

Valitus, jonka Araceli García Fernández ym. ovat tehneet 11.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-523/17, Elevelé Invest Group ym. v. komissio ja SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez ja María Rosario Mari Juan Domingo (edustajat: asianajat B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín ja P. Marrodán Lázaro)

Muut osapuolet: Elevelé Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Euroopan komissio, yhteinen kriisiratkaisuneuvosto (SRB), Espanjan kuningaskunta ja Banco Santander, SA

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- (i) toteaa, että valitus ja sen liitteenä olevat asiakirjat sekä siihen sisältyvät, valituksen tueksi esitetyt valitusperusteet on toimitettu

- (ii) antaa SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti tuomion, jossa se:
- (a) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaisuudessaan tai toissijaisesti kumoaa sen osittain siten kuin valituksen III ja IV kohdassa vaaditaan
 - (b) hyväksyy unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen 219 kohdassa esitetyt vaatimukset
 - (c) velvoittaa SRB:n ja Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa
 - (d) velvoittaa SRB:n ja Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä
 - (e) määrää, että valittajille myönnetyille määrille on maksettava hyvityskorkoa 23.5.2017 (tai toissijaisesti 7.6.2017) lukien tuomion julistamispäivään asti ja lisäksi viivästyskorkoa tuomion julistamispäivästä lukien, lukuun ottamatta tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvia kuluja, joille on maksettava viivästyskorkoa ainoastaan tuomion julistamispäivästä lukien, ja
 - (f) päättää lisäksi valittajien hyväksi kaikista muista asianmukaisiksi katsomistaan korvaustoimista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen tuomion ratkaisun ja kaikki oikeusperusteet, koska siihen liittyy muun muassa unionin oikeuden soveltamista ja tulkintaa koskevia lukuisia virheitä, se on riittämättömästi ja ristiriitaisesti perusteltu, ja siihen liittyy virheitä tosiseikkojen määrittelyn ja oikeudellisten seurausten sekä näytön arvioinnin osalta.

Valittajat vetoavat vaatimustensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisiratkaisua varten yhteisen kriisiratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisiratkaisurahaston puitteissa 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 806/2014) 18 artiklaa.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa maksuvalmiuden ylläpitoa koskevan tarpeen, luottamuksellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisen ja hyvän hallinnon periaatteen tulkinnan osalta. Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa valittajat väittävät, että tuomio on perusteltu riittämättömästi ja asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti. Valittajat väittävät, että on selvää, että Banco Popular Español (jäljempänä BPE) ei ollut maksukyvytön ja että SRB:llä oli muita vähemmän haitallisia vaihtoehtoja. Ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

Toinen valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 806/2014 20 artiklaa. Valittajat väittävät tässä yhteydessä, että asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 1, 5, 7, 9, 10 ja 11 kohtaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti. Lisäksi toisen valitusperusteen viidennessä osassa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon, koska unionin yleisen tuomioistuimen päättely on Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan määräysten vastaista. Toisen valitusperusteen kuudennessa osassa valittajat vetoavat perusteluvollisuuden arvioinnissa tapahtuneisiin oikeudellisiin virheisiin.

Kolmas valitusperuste perustuu riitautetun ratkaisun kumoamisesta aiheutuneen vahingon korvausta ja sen vaikutusten pysyttämistä koskevaan vaatimukseen.

Neljäs valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetusta N:o 806/2014 sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan vahingonkorvausvaatimuksen osalta, joka on itsenäinen kumoamista koskevaan vaatimukseen nähden. Neljännen valitusperusteen ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen virheen tulkitsessaan ja soveltaessaan asetuksen N:o 806/2014 116 perustelukappaletta sekä 88 ja 91 artiklaa ja SEUT 339 artiklaa soveltamalla huomattavasti matalampaa suojan tasoa kuin minkä Euroopan unioni on vahvistanut luottolaitosten kriisiratkaisun alalla. Lisäksi valittajat vetoavat asetuksen N:o 806/2014 virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, millä loukataan huolenpitovelvoitetta. Neljännen valitusperusteen toisessa osassa valittajat väittävät, että 20 artiklan 15 kohtaa ja 20 artiklan 16 kohtaa asetuksen N:o 806/2014 on tulkittu ja sovellettu virheellisesti eikä asiassa ole annettu perusteltua vastausta.

(¹) EUVL 2014, L 225, s. 1.

Valitus, jonka Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt 16.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-363/19 ja T-456/19, Yhdistynyt kuningaskunta ja ITV v. komissio, 8.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: L. Baxter, P. Baker QC ja T. Johnston, Barrister)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja hyväksyy Yhdistyneen kuningaskunnan yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen
- toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan ja palauttaa asian yleiseen tuomioistuimeen lopullista ratkaisua varten
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka aiheutuvat tämän valituksen käsittelystä, ja yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi viiteen perusteeseen:

Ensinnäkin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja/tai rikkoi unionin oikeutta, koska se otti asian tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja luokitteli ne oikeudellisesti virheellisesti katsoessaan, että viitejärjestelmänä oli pidettävä Yhdistyneen kuningaskunnan ulkomaisia väilyhteisöjä (CFC) koskevaa lainsäädäntöä.

Yleinen tuomioistuin teki toiseksi oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-lainsäädäntö merkitsi edun myöntämistä. Kyseinen oikeudellinen virhe aiheutui siitä, että tosiseikkoja vääristeltiin ja luokiteltiin väärin siltä osin kuin on kyse avainhenkilötoimintojen (SPF) asemasta Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-lainsäädännössä ja lain 5 ja 9 lukujen välisestä suhteesta.

Kolmanneksi yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioidessaan Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-lainsäädännön tarkoitusta ja valikoivuutta. Valituksenalainen tuomio sisältää toistuvia vääristyksiä ja/tai ilmeisiä ymmärrysvirheitä siltä osin kuin on kyse avainhenkilötoimintojen asemasta Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-lainsäädännössä ja lain 5 ja 9 lukujen välisestä suhteesta. Yleinen tuomioistuin ei myöskään ole ottanut huomioon keskeisiä osia Yhdistyneen kuningaskunnan väitteistä tai ottanut niihin kantaa, mikä merkitsee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.